

leida, kui suure liivaga täidetud fottide taga, mis laewadega sadamasse ja sealt laagrisse weeti.

Eiit kantsidelt on nemad rohkem aasta järjestiku suurtükide kuulisi ja tulepombisi Sewastopoli linna peale kui rahet pillutanud, aga siiski ei jõudnud nad linna ärawõita, kust meie wahwad sõamehed niisamoti ööd ja pääwad wäsimata surmawaid kuulisi nende peale raputasid, — surma surmaga kätetasudes. Meie wää ülemate päälifute tarkus ja sõameeste tüdimata wirkus tegid Sumala abiga wõimalikuks, waenlaste alaliste tule keskelt linna pääw pääwalt tugewamaks ehitada; ega jõudnud ka waenlased maa poolt teed ial nõnda kinni panna, et meie wägi rahwast ja moona lisaks ei oleks saanud. Ja kui nemad wiimaks raskest werewalamisel surnu kuhjade üle ronides ühe linna osa enda käte saiwad, kus palju kivi kivi peal enam ei olnud, siiski jäi kindel linna pesa kunni jõe lõpuni Wenelaste kätte.

Sest aeast saadik, kus aearamatute ülespanemised muiste põlwe aasta-tuhandete põuest sõnumid kuulutawad, ei ole tänase pääwani maa-ilmas weel kuski seda nähtud ehk kuulnud, et ükski linn nii pikalt waenlaste tungi wasta seisnud, kui Sewastopol, Musta mere rannas. Üks tark mees on wälja arwanud, et Pantsuse keisri Napoleoni I. walitsuse aeal, kelle wägewad sõawääd enamiste kõik maad läbi käinud ja palju kuulsaid lahingid wõitnud, neis lahingites ühtekoko arwatud niipaljo püüsirohtu ja suurtüki kuulisi ei ole kulutanud, kui Sewastopoli

linna häwitamiseks üksi äraraisati. Siin oli Sumala käsi linnale hoidjaks.

Kõga ka waenlastele peame, õigust tehes, kiituseks kuulutama, et nemad kui mehina poead: nälga, suwe palawad, talwe külm, tõbede kurna ja palju muud waewasti tüdimata kannatanud, ja seal juures ial ära ei wäsinud õige sõamehe kohut igapidi täites, ega tegemata ei jätnud, mispärast neid kodund wälja oli saadetud. Sellepärast wõiwad emad igas kohas oma poegade peale uhked olla, kes Sewastopoli linna all, olgo kas pealetungijad ehk wastapanenjad, elu pääwi lõpetanud, ehk kellele Sumal õnneks kinkinud, eluga sealt tagasi peasta. Nende wahwuse ja tüdimata wastapidamise mälestus jääb kustumata aearamatutesse põlwest põlweni seisma, ja kui nende põrmust wõetud kehad juba ammugi põrmuks jälle pudenenud, jääb nende nimede auu, kui hülgaw eha täht taewa sõrwa, alati paistma.

Nii kaua kui weel laulu-suusi
On wahwa tegu ülendamas,
Nii kaua kiitus' kuulutusi
Sewastopoli nimetamas:
Kus mehe poead wahwal töö!
Et pääwal wäsinud ega ööl.
Kes surma läks kui wõidumees,
Et lõpend, — etab auu sees;
Sest tulew' põlwe rahwa sugu
Saab laial kiitma nende lugu.

Inglis sõawägi seisis penikoorma laugusel sada-